Historyk sztuki, filozof, pedagog – prof. dr hab. Halina Taborska

Katedra Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej,

Prof. Halina Taborska, fot. arch. Anny Taborskiej

Głosy medialnych recenzentów, merytorycznie analizujące podjętą przez Autorkę problematykę sztuki w miejscach śmierci, nagłaśniają sensy opisanych ludzkich przeżyć, utrwalone w miejscach człowieczych dramatów, których symbolem stały się europejskie pomniki ofiar hitleryzmu. Nie ma już tysięcy ludzkich istnień, które pochłonęły hitlerowskie zbrodnie. Jest sztuka, której symboliczna ekspresja przypomina o ich losach, nawiązuje z nimi dialog pamięci i prowokuje do dialogu z tymi, którzy dzięki niej mogą dzisiaj doznać przeżyć utrwalonych w artystycznych kodach jej twórców. Bo sztuka jest nieśmiertelna…

[redacted]

Prof. Halina Taborska z Churchillem i Rooseveltem – rzeźba „Allies” Lawrence’a Holofcenera, Londyn, fot. arch. Anny Taborskiej

[redacted]

Prof. Halina Taborska, British Library, Bill Woodrow, „Sitting on History”, 1995, fot. arch. Anny Taborskiej

[redacted]

[redacted]

[redacted]

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]

[redacted]

[redacted]

badaczka kultury i pamięci historycznej Polaków i Europejczyków XX i XXI wieku, obrończyni międzyludzkiej więzi zapisanej w losowych dramatach polskiej historii, inicjatorka międzypokoleniowych dialogów, autorka wnikliwych publikacji naukowych, nieoceniony nauczyciel akademicki wielu światowych uczelni i przede wszystkim wspaniały wykładowca i była Rektor Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie w Londynie. Akademickie doświadczenie, a także wielkie wyczucie fenomenu czasu i miejsca, nowych potrzeb i oczekiwań zróżnicowanego pokoleniowo i kulturowo środowiska Polaków w Wielkiej Brytanii, pomogły jej w

przeobrażaniu Uczelni. To dzięki umysłowi i sercu byłej Rektor prof. Halinie Taborskiej, PUNO trwa i wierzymy, że trwać będzie dla przyszłych pokoleń Polaków, ucząc ich polskiej kultury i rozwijając nowe oblicza polskości poza granicami Kraju[18].

Prof. Halina Taborska pod pomnikiem Szmula M. Zygielbojma, Warszawa, fot. arch. Anny Taborskiej

[redacted]

Halina Taborska w Pułtusku, fot. arch. Anny Taborskiej

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted] [21].

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

Najważniejsze jest współczucie

[redacted]

- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]

[redacted]

[redacted].

- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted]0.
- [redacted].
- [redacted]

[redacted]

- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].

[redacted].

- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- *Rozstrzelane kamienie* (monument Treblinki), „Polityka”, 2002 (07-27), nr 2360, s. 65-67.
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].
- [redacted].

[redacted]

[redacted]

- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]
- [redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[1] [redacted]

[2] [redacted]

[3] [redacted]

[4] [redacted]

[5] [redacted]

[6] [redacted]

[7] [redacted]

[8] [redacted]

[9] [redacted]

[redacted]

[10] [redacted]

[11] [redacted]

[12] [redacted]

[13] [redacted]0.

[14] [redacted]

[15] [redacted].

[16] [redacted]

[17] [redacted]

[18] [redacted]

[19] [redacted]

[20] [redacted]

[21] [redacted]